

Posudek vedoucího bakalářské práce

Šimon Škarda:

Konflikt v Mali: Vliv mise EUTM na maliskou armádu.

Bezpečností situaci v Mali považuji za velmi důležitou, a to jak pro vývoj Mali samotného, tak pro celkovou situaci v regionálním bezpečnostním (či konfliktním) komplexu Sahelu, potažmo západní Afriky. Stabilita Mali je pak velmi důležitá i pro omezování nelegální migrace či nadnárodního organizovaného zločinu, neboť právě přes Mali vede hned několik velmi frekventovaných pašeráckých tras. V neposlední řadě je Mali také příkladem deklarované ambice Ruské federace navázat na studenovělečné postavení SSSR v Africe, což může mít na budoucí vývoj tohoto kontinentu zásadní vliv.

Zaměření práce právě na konflikt(y) v Mali a snahy EU tento stát stabilizovat (v tomto případě prostřednictvím vojenské výcvikové mise EUTM) tak nemohu hodnotit jinak než kladně. Přidanou hodnotou předkládaného zpracování tohoto tématu je pro mě i fakt, že je autor profesionálním vojákem AČR, což mu značně usnadnilo přístup k přímým účastníkům této mise, jejichž zkušenosti jsou zajímavou reflexí skutečného fungování EUTM i celkové situace v Mali.

Struktura práce je dle mého názoru logická a přehledná, byť si dokážu představit větší prostor věnovaný analytické kapitole, která takto čítá devět stran. Celou řadu „analytických“ informací však autor zmiňuje i v jiných částech textu, takže nemám pochybnosti o jeho analytických schopnostech. S těmi se pojí i přehled použitých zdrojů, jenž čítá hned 11 stran, ve kterých jsou zastoupeny zejména prameny, v menší míře pak zpravodajství, přičemž „literatura“ (tj. odborné monografie či články) představuje pouze 1,5 strany. Pokud by se chtěl autor tématu věnovat v nějaké podobě i v navazujícím magisterském studiu, chtělo by to určitě rozšířit zdrojovou základnu právě o odborné publikace, které by umožnily jít v analýze více do hloubky.

Předkládaná bakalářská práce začíná zdařilým úvodem, který obsahuje všechny požadované části a jasně definuje prostor, ve kterém se autor následně pohybuje. Pomáhá mu v tom jasná výzkumná otázka: *jaké faktory omezují efektivitu a možnou modernizaci maliských ozbrojených sil z hlediska dostupných lidských zdrojů?* Po úvodu se věnuje stručnému popisu

historie a současné situace v Mali, čímž se dostává i ke konfliktu, jenž vypukl v roce 2011 povstáním Tuarégů. Následně autor nabízí popis domácích i zahraničních aktérů konfliktu v Mali, jeho průběh a nasazení EUTM. Po tomto obecném přehledu následuje teoretická kapitola, která se snaží postihnout různé přístupy k hodnocení ozbrojených sil aktérů konfliktu, z nichž si nakonec pro svoji práci vybírá přístup Anthony Pascala (z roku 1980). Ten se zabývá (1) identifikací bariér, jež brání modernizaci armády (jmenovitě: demografické, vzdělávací, ekonomické, sociální, politické a kulturní), a (2) makro/mikro kompetencemi, které by měli mít příslušníci ozbrojených sil (např. manažerský personál, organizační forma, zatraktivnění vojenské služby atd.). Následně tyto bariéry a kompetence analyzuje a dochází k závěru, že se maliské ozbrojené síly musejí potýkat se všemi zmiňovanými bariérami vyjma té sociální. Méně strukturované a jasné jsou pak výsledky makro a mikro kompetencí, kterým se věnuje spíše okrajově – jen na 1 a ¼ strany. V druhé části analýzy se pak autor zaměřuje na výsledky EUTM Mali, které vyhodnocuje spíše pozitivně – mise na jednu stranu významně podpořila rozvoj maliských ozbrojených sil a připravovala podmínky pro úspěšné zvládnutí vojenských misí, na stranu druhou však neměla a ani nemohla mít rozhodující vliv na řešení konfliktu – už jen z toho důvodu, že se jednalo toliko o misi výcvikovou. Autorova analýza byla pro mě vcelku zajímavou, a to zejména díky zahrnutí rozhovorů s přímými účastníky této mise z řad příslušníků AČR, na druhou stranu jsem místy postrádal hlubší (či alespoň nějakou) snahu jejich tvrzení podložit dalšími relevantními zdroji.

V závěru pak autor jen shrnuje obsah práce a výsledky své analýzy, což vnímám trochu jako promarněnou příležitost nastínit zajímavé souvislosti zkoumané problematiky, které sice nebyly předmětem analýzy, ale i tak jsou relevantní. Mám tím namysli např. úvahy nad mandátem mise a celkovým přístupem Francie a EU k řešení bezpečnostní situace v Mali, pohled a aktivity ECOWASu atd.

Po formální stránce je práce na vcelku dobré úrovni. Místy sice text slaběji navazuje, uchyluje se k odrážkovým výčtům, vyskytují se v něm různé fonty či způsoby „číslování“ seznamů atd., ale žádná zásadní pochybení v ní nespatřuji.

Celkově tak práci hodnotím pozitivně, protože ji **navrhuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 14. 5. 2023

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.